

Гнатюк А. А., кандидат економічних наук, доцент, викладач, ВСП «Рівненський фаховий коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України», м. Рівне, Україна

ORCID: 0000-0002-8743-1932

e-mail: alla1720@gmail.com

Новий погляд на класифікацію необоротних матеріальних активів в умовах кризи

Анотація. Створення дієвої системи управління майном є однією з головних проблем, що стоїть перед системою управління підприємством. Ефективність такої системи напряму визначається якістю інформації, що використовується для управління. Серед завдань, що постають перед суб'єктом господарювання, особливе місце посідає класифікація об'єктів обліку. Від її вирішення на конкретному підприємстві залежать фінансові та податкові показники. Для того, щоб правильно організувати господарську діяльність підприємства, слід знати, якими засобами воно володіє? Тому розподіл ресурсів підприємства на окремі групи необхідний для розуміння та узагальнення облікової інформації, яка використовується користувачами фінансової звітності. Нечітка їх класифікація може призвести до часткової втрати інформаційних зв'язків, важливих для зацікавлених осіб. Питання класифікації та групування облікової інформації займає важливе місце в обліковій теорії. У статті досліджено класифікацію необоротних матеріальних активів з нормативно-правової та наукової точки зору. Узагальнено критерії, що застосовуються відповідно до вітчизняного та закордонного законодавства для класифікації необоротних матеріальних активів. Обґрунтовано важливість удосконалення чинної класифікації таких активів для цілей бухгалтерського обліку. Удосконалено класифікацію необоротних матеріальних активів, за такими критеріями: здатністю приносити економічну вигоду (довгострокові, незрілі); способом використання у виробничому процесі (споживані, плодючі), що суттєво поліпшить структуру активів підприємства.

Ключові слова: класифікація; ресурси; критерії; необоротні матеріальні активи; основні засоби; довгострокові біологічні активи.

Hnatiuk Alla, Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, "Rivne Professional College of National University of life and Environmental Sciences of Ukraine", Rivne, Ukraine

A New Look at the Classification of Non-current Tangible Assets During a Crisis

Annotation. Introduction. Creation of an efficient property management system is one of the main problems for the enterprise management system. The effectiveness of such a system is directly determined by the quality of information used for management. Among the tasks, which an economic entity faces, a special place is occupied by the classification of objects of accounting. Financial and tax indicators depend on its solution at a particular enterprise. In order to properly organize the economic activity of an enterprise, it is needed to know what funds it has and in what these funds are invested (placed). Therefore, the division of enterprise resources into separate groups is necessary to understand and summarize the accounting information used for financial statements.

Purpose. To ensure the usefulness of information on the availability of non-current tangible assets, which is provided to users in the way of classification, the article defines the qualitative characteristics of the classification of non-current tangible assets (relevance, objectivity, reliability, content, comparison) and studies their essence.

Results. The research suggests a critical assessment of existing approaches to the criteria for grouping non-current tangible assets in order to define differences between them. This has made it possible to clarify the content of the criteria for recognizing non-current tangible assets as assets of the enterprise (criteria of economic benefit, value reliability, and control). This clarification deepens the understanding of the nature of non-current tangible assets as objects of accounting.

Conclusions. The research has investigated the classification of non-current tangible assets from the normative-legal and scientific points of view. It has summarized the criteria applied in accordance with domestic and foreign legislation for the classification of non-current tangible assets. The research has substantiated the importance of improving the existing classification of such assets for accounting purposes. The research has also improved classification of non-current tangible assets according to the following criteria: the ability to bring economic benefits (long-term, immature) and the method of use in the production process (consumed, fruitful), which will significantly improve the structuring of enterprise assets.

Keywords: classification; resources; criteria; non-current tangible assets; fixed assets; long-term biological assets.

JEL Classification: M 40.

Постановка проблеми. В умовах різкого падіння купівельної спроможності національної валюти та інфляційних процесів, які охопили світову та вітчизняну економіку спричинену епідемією коронавірусу, виникла особлива потреба в підвищенні якості облікової інформації, для забезпечення системи управління та

подальшого розв'язання проблем ефективного та раціонального використання матеріальних ресурсів. Раціонально побудований облік створить можливість для забезпечення режиму економії, скорочення і ліквідації непродуктивних витрат.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Порядок обліку необоротних матеріальних активів у сучасних умовах господарювання має низку нерозв'язаних проблем, одна з них – класифікація, яка потребує визначення єдиних критеріїв групування та є предметом особливої уваги економічної науки.

Великий внесок в розробку теоретичних основ і методологічних підходів до даної проблеми внесли провідні вчені: І. О. Бланк, В. Є. Ванкевич, С. Ф. Голов, Я. В. Ошмарін, Н. В. Перевозник, Н. В. Петруняк та інші вчені. Проте дане питання є недостатньо розроблене і висвітлене в колі науковців і практиків України, залишається актуальним та потребує нагального вирішення.

Формулювання цілей дослідження. Дослідити класифікацію необоротних матеріальних активів з нормативно-правової та наукової точки зору та розробити прикладні рекомендації щодо побудови раціонального обліку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Серед завдань, що постають перед суб'єктом господарювання, особливе місце посідає класифікація об'єктів обліку. Від її вирішення на конкретному підприємстві залежать фінансові та податкові показники. Для того, щоб

правильно організувати господарську діяльність підприємства, слід знати, якими засобами воно володіє, в що ці засоби вкладено. Тому розподіл ресурсів підприємства на окремі групи необхідний для розуміння та узагальнення облікової інформації, яка використовується користувачами фінансової звітності. Нечітка їх класифікація може призвести до часткової втрати інформаційних зв'язків, важливих для зацікавлених осіб. Питання класифікації та групування облікової інформації займає важливе місце в обліковій теорії.

Відповідно до визначення, що «класифікація – це розподіл об'єктів, понять, назв за класами, групами, розрядами, при якому до однієї групи потрапляють об'єкти, що володіють кількісно-якісними загальними ознаками» [13, с. 32], вважаємо можливим трактувати класифікацію активів як їх групування за певною ознакою залежно від мети, для досягнення якої вона виконується.

Для забезпечення корисності інформації про наявність необоротних матеріальних активів, яка подається користувачам шляхом класифікації, необхідно, щоб вона відповідала певним якісним характеристикам (табл. 1).

Таблиця 1 Якісні характеристики класифікації необоротних матеріальних активів

Вид характеристики	Суть якісної характеристики
Сутність	Доцільність запропонованої класифікації, відповідно до її сутності та економічної реальності, а не лише, виходячи з її юридичної форми
Релевантність	Корисність, конкретність, однозначне тлумачення запропонованої класифікації
Об'єктивність	Інформація суб'єктивна, оскільки показує інтереси зацікавлених осіб
Надійність	Відсутність помилок, тобто запобігання викривленню інформації при проведенні класифікації
Змістовність	Розуміння користувачем інформації, отриманої від передавача, способів знакового вираження
Порівняння	Здатність встановлювати подібність та розбіжність між типами класифікаційних ознак

Джерело: сформовано автором

Першою базовою характеристикою класифікації елементів є сутність. Вона використовується для вираження того, що взагалі має бути необхідним для деякого, тимчасового невизначеного результату.

Класифікація необоротних матеріальних активів є суттєвою, якщо її значення важливе для користувачів фінансової звітності. Оскільки система обліку підпорядкована системі управління, тому потрібно своєчасно приймати рішення про виконання завдання, а за відсутності необхідної інформації процес управління ускладнюється, відтак мета не буде досягнута.

Дуже великий або дуже малий обсяг даних може спричинити помилки користувача. При великому обсязі класифікаційних ознак користувач отримає складні дані, на підставі яких може приймати неадекватні рішення. Разом з тим, замала кількість

інформації не забезпечить надійного прогнозування і прийняття обґрунтованих рішень. Таким чином, суть обмежує вплив інформації на класифікаційні ознаки необоротних матеріальних активів.

Наступна якісна характеристика класифікації – релевантність. Вона зумовлює формування класифікаційних ознак щодо дій, для яких вона призначається, тобто доводяться лише ті відомості, які потрібні користувачу. Як зазначав У. Черчмен: «не існує розумного плану удосконалення без знання всієї релевантної системи, ... система не є чимось, що існує «поза нами», а являє собою системні судження, зроблені на основі знання всієї суми релевантних умов» [6, с. 1001-1002]. При цьому, класифікаційні ознаки уточнюються залежно від того, що є об'єктом визначення: мета, розуміння або рішення (табл. 2).

Таблиця 2 Релевантність інформації при класифікації необоротних матеріальних активів

Види релевантності	Характеристика видів релевантності
Цільова релевантність	Забезпечує досягнення мети користувача. Встановити її наявність важко, оскільки мета суб'єктивна.
Семантична релевантність	Забезпечує розуміння користувачем значення поданої класифікації.
Релевантність рішення	Сприяє прийняттю правильних рішень користувачам.

Джерело: сформовано автором

Більшість авторів не вважають загальноприйняту класифікацію об'єктивною, оскільки інформація завжди показує інтереси зацікавлених осіб, користувачів інформації, внаслідок чого є суб'єктивною. Також при формуванні інформації слід дотримуватись облікових принципів, що дасть змогу адміністрації отримувати об'єктивну інформацію, незалежну від користувачів.

Надійність інформації у процесі класифікації необоротних матеріальних активів забезпечують функції:

– репрезентативна вірогідність, яка забезпечує відповідність або узгодженість між необоротними матеріальними активами та формуванням їх вартості;

– перевірка – встановлення узгодженої думки експертів про класифікацію необоротних матеріальних активів, яка відтворює те, що й передбачалося, а це сприятиме обранню вірогідного методу оцінки необоротних матеріальних активів;

– нейтральність – здатність безпомилково визначити належність необоротних матеріальних активів до певної групи;

– порівняння – можливість порівняння одного необоротного матеріального активу з іншим, або з таким самим необоротним матеріальним активом, але наявним в інший час та віднесення його до відповідного класу.

Для повної економічної характеристики необоротних матеріальних активів необхідно провести дослідження класифікації з нормативно-правової та наукової точки зору.

У національних Положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку та в Податковому кодексі України наведені окремі ознаки й класифікації, на які орієнтуються бухгалтери. Іноді в класифікації, наведеній в нормативній літературі, відбувається своєрідний «збій», тобто в класифікаційній системі співіснують групи, складені на підставі різних ознак. Часом об'єкти групуються з використанням одразу кількох ознак класифікації, а деякі з можливих ознак зовсім не прослідковуються.

За П(С)БО 7 «Основні засоби» «необоротні матеріальні активи» (п. 5) поділяються на три групи:

- група 1 – основні засоби;
- група 2 – інші необоротні матеріальні активи;
- група 3 – незавершені капітальні інвестиції.

Ознака такого поділу не чітка, зокрема, щодо поділу об'єктів за групами 1 і 2. Також в інструктивних

матеріалах немає визначення «інші необоротні матеріальні активи». Далі у положенні здійснений поділ на підгрупи, з одного боку, за ознакою функціонального призначення, це підгрупи: «Земельні ділянки», «Машини та обладнання», «Інструменти, прилади, інвентар (меблі)» тощо. З другого боку, виділена група поділу за вартісною ознакою, граничне значення якої підприємство встановлює самостійно (це підгрупа «Малоцінні необоротні матеріальні активи»).

Припущення, що ця класифікація потрібна для визначення правил обліку того чи іншого об'єкта залежно від того, до якої групи, чи підгрупи його може бути зараховано, себе не виправдовує. Деякі відмінності між групами (підгрупами) є в правилах нарахування амортизації:

– вартість незавершених капітальних інвестицій (група 3) та земельних ділянок (група 1, підгрупа 1.1) не амортизується;

– вартість об'єктів групи (крім земельних ділянок) амортизується з використанням прямолінійного методу, методу зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивного, виробничого методу;

– амортизація об'єктів групи 2 нараховується з використанням прямолінійного методу, методу зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивного, виробничого методу.

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів може нараховуватися у першому місяці використання об'єкта в розмірі 50% його вартості, яка амортизується, та решта 50% вартості, яка амортизується, у місяці їх вилучення з активів (списання з балансу) внаслідок невідповідності критеріям визнання активом або в першому місяці використання об'єкта 100 відсотків його вартості.

Також звертає на себе увагу те, що для потреб бухгалтерського обліку виділено таку групу необоротних матеріальних активів, як інвестиційна нерухомість. У п. 4 П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість», наведено таке визначення: «Інвестиційна нерухомість – це власні або орендовані на умовах фінансової оренди земельні ділянки, будівлі, споруди, які розташовані на землі, отримувани з метою одержання орендних платежів та збільшення власного капіталу, а не для виробництва та постачання

товарів, надання послуг, адміністративної мети або продажу в процесі звичайної діяльності» [12].

Саме визначення складу нерухомості викликає непорозуміння, адже земельні ділянки, зараз, не оцінюються, тому їх не можна включати до складу нерухомості. Також у п. 9 цього ж стандарту зазначається, що одиницею обліку інвестиційної нерухомості є земельна ділянка, будівля (частина будівлі) або їх поєднання, а також активи, що утворюють з інвестиційною нерухомістю цілісний комплекс і в сукупності генерують грошові потоки [12]. Даним положенням пропонується на одному аналітичному рахунку об'єднувати вартість землі, будівель, споруд та інших активів, що не унеможлиблює нарахування амортизації.

Узагальнюючи викладене, пропонуємо інвестиційну нерухомість поділити на дві групи:

- група 1 – земельні ділянки;
- група 2 – будівлі (споруди) або їх поєднання, що утворюють інвестиційну нерухомість.

Стосовно обліку для потреб оподаткування зауважимо, що чинну класифікацію встановлено лише для основних засобів та інших необоротних активів, а під основними засобами розуміють «матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин даних у користування, ділянок, надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 20000 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 20000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваним строком корисного використання (експлуатації), яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік)». Як видно, у цьому визначенні сукупності об'єктів простежується така ознака класифікації, як використання у господарській діяльності, а вартісну ознаку – нижню межу у 20000 грн – можна вважати хоч і важливою, але вторинною ознакою класифікації. При цьому зазначено, що строк корисного використання (експлуатації), яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік) – не що інше, як просто визначення ознаки мега групи – невживані у процесі використання речі.

Відповідно до класифікації, наведеної в п. 1 ст. 145 Податкового кодексу України, такі об'єкти поділяються на 16 груп:

- група 1 – земельні ділянки;
- група 2 – капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом;
- група 3 – будівлі, споруди, передавальні пристрої;
- група 4 – машини та обладнання;
- група 5 – транспортні засоби;

- група 6 – інструменти, прилади, інвентар (меблі);
- група 7 – тварини;
- група 8 – багаторічні насадження;
- група 9 – інші основні засоби;
- група 10 – бібліотечні фонди;
- група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи;
- група 12 – тимчасові (не титульні) споруди;
- група 13 – природні ресурси;
- група 14 – інвентарна тара;
- група 15 – предмети прокату;
- група 16 – довгострокові біологічні активи [11].

Ознаку класифікації виділити непросто, тому опис груп слід сприймати як належне. Зрозуміло, ця класифікація потрібна, щоб до кожної з виділених груп платники податків застосовували свої правила обліку.

Інший нормативний документ, який надає інформацію для класифікації будь-якого матеріального об'єкта це – ДК 013-97 Державний класифікатор України.

Класифікатор не може бути повною мірою придатним для класифікації об'єктів як податкового, так і бухгалтерського обліку, оскільки для визначення групи основних засобів для нарахування амортизації з метою оподаткування необхідно керуватися Податковим кодексом, а для формування інформації щодо основних засобів у бухгалтерському обліку – П(С)БО 7 «Основні засоби». Також у Класифікаторі є низка суттєвих відмінностей, які стосуються як термінології, так і переліку об'єктів:

- використано термін «основні фонди»;
- до складу основних засобів віднесено поточні біологічні активи;
- до основних засобів включено бібліотечні фонди, фонди науково-технічної інформації, архівів, музеїв;
- до основних засобів не включено малоцінні необоротні матеріальні активи, тимчасові не титульні споруди, природні ресурси, предмети прокату.

Для класифікації довгострокових біологічних активів, скористаємося Методичними рекомендаціями бухгалтерського обліку біологічних активів, якими передбачена така класифікація:

- за їх «спорідненими» ознаками, а саме за групами, до однієї з яких належать тварини, а до другої – рослини;
- за методами оцінки довгострокових біологічних активів, а саме за первісною або справедливою вартістю, зменшеною на суму очікуваних на місці продажу затрат;
- за ступенем досягнення довгостроковим біологічним активом плодючого стану на момент звітування (зрілі та незрілі).

З наукової точки, найширшу класифікацію необоротних матеріальних активів провів І. О. Бланк. Він виділяє кілька класифікаційних ознак для цілей управління необоротними активами: за основними функціональними видами; за характером обслуговування окремих напрямів операційної

діяльності; за характером володіння, за формами заставного забезпечення кредиту й особливостями страхування; за характером віднесення зносу [1, с. 230]. В. Є. Ванкевич пропонує проводити класифікацію ще за однією додатковою класифікаційною ознакою – за критерієм участі необоротних активів у створенні економічної вигоди [2], Я. В. Ошмарін – у розрізі майна, що амортизує і майна, що не амортизує [7].

За ознакою належності деякі автори поділяють необоротні матеріальні активи на власні та орендовані. Н. В. Петруняк пропонує поділяти активи на власні, лізингові та безоплатно отримані, оскільки «віднесення орендованих основних засобів до складу активів регулюється П(С)БО 14 «Оренда». Орендар показує в бухгалтерському обліку одержаний у фінансову оренду об'єкт одночасно як актив і зобов'язання за найменшою на початок строку оренди оцінкою: справедливою вартістю активу або теперішньою вартістю суми мінімальних орендних платежів, яка, за своєю сутністю, є лізингом. А об'єкт операційної оренди, відповідно до П(С)БО 14 «Оренда», активом не є» [9, с. 239].

Класифікацію довгострокових біологічних активів для сільськогосподарських підприємств розроблено Н.

В. Перевозник, в якій виділено наступні класифікаційні ознаки: за галуззю виробництва; за здатністю приносити економічну користь на дату балансу; за методом оцінки; за способом використання у виробничому процесі; за правом власності [8, с. 72]. С. Ф. Голов, враховуючи вимоги МСФЗ 41 «Сільське господарство» пропонує включити до класифікації споживані та плодючі біологічні активи. Споживані біологічні активи – це ті, з яких збирають урожай у вигляді сільськогосподарської продукції або, які продають як біологічні активи (худоба призначена для виробництва м'яса; худоба, яку одержують з метою продажу; риба в рибгоспах; зернові, такі як кукурудза або пшениця; ліс, що вирощується для отримання деревини). Плодючі біологічні активи – це всі біологічні активи, інші, ніж споживні (худоба для отримання молока, виноградники, фруктові дерева) [3, с. 88].

Підсумувавши основні класифікаційні критерії та напрацювання при групуванні необоротних матеріальних активів, а також з метою узагальнення усіх точок зору та розв'язання спірних питань, пропонуємо оновлену нами класифікацію необоротних матеріальних активів, відповідно до класифікаційних ознак (табл. 3).

Таблиця 3 Класифікація необоротних матеріальних активів

Класифікаційні ознаки, за критеріями	Види необоротних матеріальних активів	
	Основні засоби	Довгострокові біологічні активи
Функціонального призначення	виробничі, невиробничі	
Галузями економіки	промислові, сільськогосподарські, зв'язку тощо.	будівельні, транспортні, сільського господарства, лісового господарства, мисливського господарства; садово-паркового господарства, рибного господарства
Використанням	робочі (активні), неробочі (пасивні), запасні	
Власністю	власні, орендовані	
Натурально-речовими характеристиками	земля, будівлі, споруди, передавальне обладнання, машини й устаткування	
Здатністю приносити економічну вигоду		
Способом використання у виробничому процесі		
Правом власності	держави, юридичних осіб, фізичних осіб	
Методом оцінки	первісною, залишковою, ліквідаційною, відновною, переоціненою та справедливою вартістю	
Можливістю амортизації	ті, що амортизують, ті, що не амортизують	

Джерело: сформовано автором

Висновки. Запропонована класифікація дає змогу виділити необоротні матеріальні активи з поміж інших активів підприємства, а саме за:

– критерієм форми – об'єкт повинен мати матеріальну форму;

– критерієм призначення – підприємство має намір використовувати об'єкт у своїй діяльності (тобто об'єкт не призначений для продажу);

– критерієм строку використання – передбачуваний строк корисного використання об'єкта має бути понад року (або більше операційного циклу, якщо він більший за рік).

Література:

1. Бланк И. А. Финансовый менеджмент : учебный курс. Киев : Эльга, Ника-Центр, 2004. 656 с.
2. Ванькевич В. Е. Учет внеоборотных активов и источников их формирования : состояние и развитие : автореф. дис. ... канд. эконом.наук: 08.00.12. Минск, 2007. 21 с.
3. Вовчук Т.І. Обліково-аналітичне забезпечення управління формуванням і використанням лісових біологічних активів: дис. ... канд. екон. наук: 08.06.04. Київ, 2009. 165 с.
4. Гевчук А. В. Розрахунки як інтегрований об'єкт обліку та їх класифікація (ENGLISH). *Modern Economics*. 2018. № 8 (2018). С. 45-54.
5. Гнатюк А. А. Оцінка та облік необоротних матеріальних активів в аграрному бізнесі : Монографія. Рівне : Волин. береги, 2019. 196 с.
6. Классики менеджмента / под ред. М. Уорнера. Спб. : Питер, 2001. 1168 с.
7. Ошмарин Я. В. Облікове забезпечення амортизаційної політики підприємств АПК: автореф. дис. ... канд. економ. наук: 08.06.04. Київ, 2008. 20 с.
8. Перевозник Н. В. Класифікація біологічних активів в обліку та звітності. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2007. № 8 (75). С. 71-76.
9. Петруняк Н. В. Класифікація активів підприємства з урахуванням міжнародних стандартів фінансової звітності. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2010. №1. С. 235-242.
10. Пилиавоз Т. М., Глущенко Л. Д. Сучасний стан та тенденції розвитку аграрного сектору України. *Modern Economics*. 2020. № 24(2020). С. 143-150. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V24\(2020\)-23](https://doi.org/10.31521/modecon.V24(2020)-23).
11. Податковий кодекс України : Закон України № 2755 від 02.12.2010. Дата оновлення: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 20.01.2021).
12. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 32 «Інвестиційна нерухомість» : наказ Міністерства фінансів України № 779 від 02.07.2007. Дата оновлення: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0823-07#Text> (дата звернення: 20.01.2021).
13. Экономическая энциклопедия / Науч.-ред. совет изд-ва "Экономика", Ин-т экономики РАН /Александрова Е. И. и др.; Гл. ред. Л. И. Абалкин и др. Москва : Экономика, 1999. 1054.

References:

1. Blank, I. A. (2004). Financial management: a training course : *uchebnyj kurs*. Kiev: Elha, Nyka-Tsentr, 656 [in Russian].
2. Vankevich, V. E. (2007). Accounting for non-current assets and sources of their formation: state and development e (Ph.D. Thesis). Minsk, 21 [in Russian].
3. Vovchuk, T. I. (2009). Accounting and analytical support for the management of the formation and use of forest biological assets (Ph.D. Thesis). Kyiv, 165 [in Ukrainian].
4. Gevchuk, A. (2018). Payments as integrated accounting item and their classification. *Modern Economics*, 8, 45-54.
5. Hnatiuk, A. A. (2019). *Valuation and accounting of non-current tangible assets in agribusiness* : Rivne: Volyn. Oberehy, 196 [in Ukrainian].
6. Uorner, M. (2001). Classics of management. Spb. : Piter, 1168 [in Russian].
7. Oshmarin, Ya. V. (2008). Accounting for the depreciation policy of agricultural enterprises, 20 (Ph.D. Thesis). Kyiv [in Ukrainian].
8. Perevoznyk, N. V. (2007). Classification of biological assets in accounting and reporting. *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini*, 8 (75), 71-76 [in Ukrainian].
9. Petruniak, N. V. (2010). Classification of enterprise assets taking into account international financial reporting standards. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoho universytetu derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy*, 1, 235-242 [in Ukrainian].
10. Piliavoz, T. M. & Hluschenko, L. D. (2020). Current state and development trends of the agricultural sector of Ukraine. *Modern Economics*, 24, 143-150. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V24\(2020\)-23](https://doi.org/10.31521/modecon.V24(2020)-23) [in Ukrainian].
11. Tax Code of Ukraine. (2010). Zakon Ukrainy № 2755 vid 02.12.2010. Retrieved from : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> [in Ukrainian].
12. Regulation (standard) of accounting 32 "Investment real estate" Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy № 779 vid 02.07.2007. Retrieved from : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0823-07#Text> [in Ukrainian].
13. Economic encyclopedia. (1999). Moskva: Ekonomika, 1054 [in Russian].

